

உயிர் பெந்து எழுவோம்!

வீண்மீ - சமூக கீர்த்தனை நடாகம்

மாற்றுத்தங்களை அடிக்கு

எழுத்துரு

உரும்பிராயி

வி. வெங்கநாதன்

தேட்கி : பாட்டம் பாட்டமாய்ப் போர்மமை பொழிகிறது! பினங்கள் சிதைந்து குவிகிறது! இரத்த ஆறு ஒடுக்கிறது. அச்சமும் அவலமும் மனிதர்களை விழுங்குகிறது. கொடுங்கேண்மை கொடுக்கடிப் பறக்கிறது. எத்தனை காலந்தான் இவைகளைச் சகித்துக் கொள்வது?

சோகத்தை வெளிப்படுத்தும்
ஒருசில துளிகளின் பின்

வேலை அற்றோர் ஆலாய்ப்பறக்கிறார்கள். பசி கடித்துக் குதறுகிறது. பட்டினி கர்ச்சிக்கிறது. நோய் நொடிகள் அரித்துத் தின்கிறது. உலர்ந்த எலும்புகள் போல் நம்பிக்கை வரண்டுபோனவாழ்க்கை இவைகளுக்கு ஒருமுடிவே இல்லையா?

பேசியபடியே முழங்கால் மடித்திருந்து, முகம் குப்புற விழுந்து அவலப்பட்டு, நிமிர்ந்திருந்து பேசிக் கொண்டே கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எழுந்து நகர வேண்டும்.

ஆசையும் சுயநலமும் அமர்கொண்டு தீரிகிறது. கூடி இருப்பவர்கள் சிரித்தபடியே குழிதோண்டுகிறார்கள். அன்பை அழித்துவிட்டு ஆசாரம் வாழ்கிறது. எளிமையைத் தூர்த்திவிட்டு, ஆடம்பரம் நடனமிடுகிறது. வாழ்க்கை பாடாகவில்லை. வழிபாடு வாழ்க்கையாகிவிட்டது. வாழ்க்கை என்றால் இப்படித்தானா?

ஒரு சில கணத்துளிகளின்
பின் நீண்ட பெருமூச்சவிட்டு
ஒய்ந்தபின்...

இயற்கை சமநிலை தளர்கிறது. இயற்கை அனர்த்தம் வெறியாடுகிறது. வெறுப்பு, விரக்தி, அன்னியமாதல், நம்பிக்கைத் துரோகம், கணவனும் மனைவியும் இரகசியமாகப் படிதாண்ட நினைக்கும் பிரமாணிக்கமின்மை, ஒழுக்கம் கடந்த கட்டற்ற சுதந்திர வேட்கை, குடும்ப உறவையே குலைத்து விடுகிறது. நிம்மதியை எங்கே தேடுவேது?

தேடகி ஒருசில கணத்துளிகள்
ஆழந்த யோசனையின் பின்

குழல் மாசடைகிறது. வைத்தியசாலைகள் அதிகரிக்கின்றன. உற்பத்திச்சாலைகளுக்குப் பதிலாக இரானுவத்தளங்கள் விரிவடைகின்றன. குடிக்கும் தண்ணீர், சுவாசிக்கும் காற்று, உண்ணும் உணவு எல்லாமே கட்புலணாகாத கொலையாளியாக வலம் வருகிறது. இவை மாற்றமா? ஏமாற்றமா?

மீண்டும் ஒரு நீண்ட
பெரும்முச்சின் பின்

இவைகள் இயற்கையின் நியதியா? அல்லது மனிதர்களின் சுயநல் வேட்கையின் விளைவுகளா? விடைதேடுகிறேன்! விடியலைத் தேடுகிறேன். எங்கேபோய்ச் சரண்டைவது?

இந்தக் கேள்விகளோடு தேடகி சோர்ந்து, வலுவிழந்து மேடையின் ஒரு பக்கத்தில் அமர்ந்திருக்க, மேடையின் பின்புலத்தில் இருக்கும் பாடகர்கழாம் பாடத்தொடங்க, தேடகி விழியருட்டி, வியப்புடன் காதுகொடுக்க, பாடலின் இறுதி அடிகளுக்கு அமைவாக, மேடையின் பின்புலத்திலிருந்து, நால்வர் (ஒருவன் 1,2,3, ஒருத்தி) ஆற்கை வசதிக்கு ஏற்ப மேடைக்கு வந்து பாடல் முடிந்ததும் பேசத் தொடங்குதல்

பாடல் : விவிலிய ஆன்மா பாடிய கீதம்
விழிதந்தது.
பூமியில் நல்ல மனதுடையோர்க்கு
அமைதி என்றது! - விவிலிய

எளிய மனமும் இரக்கமும் உள்ளோர்
பேறு பெறுகிறார்
தூய குணமும் சாந்தமும் உள்ளோர்
மகிழ்வர் என்றது. - விவிலிய

அழுபவருக்கு ஆறுதல் எங்கு
உண்டு என்றது.
சமாதானம் செய்பவரெல்லாம்
கடவுள் மக்களே - விவிலிய

நீதியின் மேலே பசிதாபம் உள்ளோர்
நிறைவு பெறுகிறார்
நீதியின் நிமித்தம் துன்புறுவோர்க்கே
விண்ணரச சென்றது. - விவிலிய

பாடல் முடிந்ததும்

ஒருவன் 1 : வரட்சி பிறப்பெடுக்கும் பாலை வணத்தில்...

ஒருவன் 2 : கானல்ஸ்டர் பரப்பி கணல் கக்கும் பாலைவனத்தில்....

ஒருவன் 3 : சலசலத்து இசைபாடி ஓடிவரும் ஓர் அருவிபோல், ஒருக்குரல் ஓலித்தது!

இதைக்கேட்டு வியப்படைந்த
தேடகி குறுக்கிட்டுப் பேசுதல்.

தேடகி : எப்படி ஓலிந்தது? எப்படி ஓலிந்தது? அதை எனக்குச் சொல்லுங்கள். எனது காதுகள் கேட்கட்டும்! எனது கண்கள் பார்வை பெற்றும்!

ஒருத்தி : நொந்துபோன இதயமே! வெந்துபோன மனிதமே!
உன்காதைக் கொடு, நாங்கள் திறந்து விடுகிறோம்.

ஒருவன் 1 : மனம் மாறுங்கள்! ஏனெனில் விண்ணரசு அண்மிவிட்டது!
என்பதே அந்தக்குரல்.

நால்வரும் : மனம் மாறுங்கள்! மனம் மாறுங்கள்!

இப்பொழுது அய்வரும் அசையா
நிலை அடைய பாடகர் குழாம்
பாடுதல்.

பாடல் : மனம் திரும்புங்கள் - நீங்கள்
 மனம் திரும்புங்கள்
 விண்ணரசு அண்மிவிட்டது
 மனம் திரும்புங்கள் - நீங்கள்
 மனம் திரும்புங்கள்! - - மனம்

 விரியன் பாம்பின் குட்டிகளே
 பரிவைக் கொண்ற ஜென்மங்களே
 வருகிற சினத்திற்குத் தப்பித்துக் கொள்ள
 எச்சரிக்கை செய்தவர் யார்? (2)
 மனம் திரும்புதலுக்கு ஏற்ற செயல்களை
 மனம் உவந்துதான் செய்து காட்டுங்கள்
 நீங்கள், செய்து காட்டுங்கள் - மனம்

பாடல் முடிந்ததும் மேடையில்
 இருக்கும் கதை மாந்தர்களில்
 புனிதயோவான் எழுந்து நகர்ந்து
 பேசுதல்.

யோவான் : மனம் மாறுங்கள்! ஏனெனில்
 விண்ணரசு அண்மிவிட்டது!
 விரியன் பாம்பின் குட்டிகளே!
 வரப்போகும் கோபாய்க் கிளையிலிந்து
 தப்பித்துக் கொள்ள இயலுமென்று
 உங்களுக்குச் சொன்னது யார்?

நீங்கள் மனம் மாறியவர் என்பதை
 அதற்குரிய நல்ல செயல்களால்
 செய்வது காட்டுங்கள்!
 ஏற்கனவே, மரங்களின் வேரருகே
 கோட்டி வைத்தாயிற்று,
 நற்கனி கொடாத மரங்களைல்லாம்
 வெட்டுண்டு நெருப்பிலே போடப்படும்!

இப்பொழுது கதை மாந்தர்களில்
 சிலர் (மக்கள்) யோவானிடம்
 கேள்வி கேட்டல்

மக்கள் : போதக்கே, மனம்மாற நாங்கள் என்ன செய்ய
 வேண்டும்?

யோவான் : இரண்டு ஆடை உள்ளவன், ஆடை இல்லாதவனோடு
 ஒன்றைப் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும். உணவு
 உள்ளவனும், உணவு இல்லாதவனோடு அவற்றைப்
 பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும். நிலபுலம் உள்ளவனும்,
 வயல்கள் வீடுகள் உள்ளவனும் அவைகள்
 இல்லாதவனோடு அவற்றைப் பகிர்ந்து கொள்ள¹
 வேண்டும்.

இப்பொழுது வரி அறவிடுவோர்
 யோவானிடம் கேள்வி கேட்டல்

வரி அறவிடுவோர் : போதக்கே, வரி அறவிடுவோராகிய நாம்
 விண்ணரசரைச் சுதந்தரித்துக் கொள்ள என்ன செய்ய
 வேண்டும்?

யோவான் : வரி அறவிடுவோயே, நீங்கள் மக்களை வருத்தி வரி அறவிடுகிறீர்கள். அவர்களை அச்சுறுத்தி உரிய தொகைக்குமேல் பிடிங்கி எடுக்கிறீர்கள். அதனால் மக்கள் உங்களைப் பாவிகள் என்றும், கொடியவர்கள் என்றும் குற்றம் சுமத்துகிறார்கள், திட்டுகிறார்கள். அதனால், நீங்கள் விண்ணரசுக்கு உரியவர்களாக நீதியடினும் இரக்கத்துடனும் நடந்து கொள்ளுங்கள்.

யோவான் பேசி முடிந்ததும் போர்வீரர் யோவானிடம் கேள்வி கேட்டல்.

போர் வீரர் : போதகரே போர்வீரர்களாகிய நாம், விண்ணரசைச் சுதந்தரித்துக் கொள்ள என்ன செய்ய வேண்டும்?

யோவான் : போர்வீரர்களே, நீங்கள் எவரையும் அச்சுறித்திப் பணம் பறிக்க வேண்டாம். கொள்ளை அடிக்க வேண்டாம். பெண்களை துன்புறுத்தவோ, வஸ்புனரவோ வேண்டாம். உங்கள் ஊதியத்தைக் கொண்டே வாழப்பழகுங்கள். எதிர்காலத்தில் நீதித்தலைவர்களின் கூட்டாட்சியில், நீங்கள் மகிழ்ச்சியாக வாழும் சூழல் உருவாக்கப்படும்.

இந்த உரையாடல் முடிந்ததும் கதை மாந்தர்கள் தத்தும் இடங்களில் அமர, அய்வரும் அசைவு பெற்றுப் பேசத் தொடங்குதல்.

தேடகி : நண்பர்களே, மனம் மாறுங்கள் என்பதை எப்படிப் புரிந்து கொள்வது?

ஒருவன் 1 : மனிதன் தாயின் கருவறையிலே நல்ல, தீய சுபாவங்களோடு கருவறுகிறான். சிலர் நல்லவர்களாகவும், பலர் தீயவர்களாகவும் பிறக்கிறார்கள். நல்ல மனிதருக்குள் சில தீயசுபாவங்களும் தீயமனிதருக்குள் சில நல்ல சுபாவங்களும் இருக்கவே செய்கிறது.

ஒருவன் 2 : இதைத்தான் ஜென்மசுபாவம், பிறவிக்குணம், ஊன் இயல்பு என்கிறார்கள். மிருந்திலையிலிருந்து மனிதனாக மாறிய மனிதருக்குள் மிருக உணர்ச்சி விழித்திருக்கிறது.

ஒருவன் 3 : ஒரு நரியும், ஒரு முயலும் மிருகந்தான். இரண்டின் இயல்பும் ஒன்றால்ல. சிங்கம் சிங்கத்தை கொல்வதில்லை. முயல் முயலைக் கொல்வதில்லை.

ஒருத்தி : தனது இனத்தைத் தானே வதைத்து, சுகங்கண்டு மகிழ்ந்து, கொன்றுகுவித்துக் குருதிப் புனலாடும் ஒரே இனம் மனித இனந்தான்.

ஒருவன் 1 : ஆசை, சுயநலம், பொறாமை, போட்டி, வச்சனை ஆணவம், அகந்தை, மேட்டிமை, பொருள்ஆசை, புகழ் ஆசை, அதிகார ஆசை, கொலைவெறி, காமவெறி போன்ற ஜென்மசுபாவம் மனிதருக்குள் முதலைபோல் படுத்துக்கிடக்கிறது.

தேடகி : எனது சிந்தை தடுமொறுகிறது. ஏற்றுக்கொள்ளத் தயங்குகிறது.

ஒருத்தி : தனது சாயலாகவும், பாவனையாகவும் கடவுள் படைத்த மனிதருக்குள் இத்தனை வக்கிரங்களா என்று

தடுமாறுகிறாய், தவிக்கிறாய். இப்படிச் சொல்பவர்களை, கடவுளை நம்புபவர்கள் கேலி செய்கிறார்கள். நாத்திகர்கள் என்கிறார்கள்.

ஒருவன் 2 : மனிதருக்குள் இருக்கும் இந்த தீயஜெஜன்ம சுபாவத்தைத்தான், ஜென்மபாவம் என்று தலைகீழாகப் புரட்டிப் போட்டார்கள். புரியாத புதிருக்குள் மனிதரைத் தடுமாற வைத்தார்கள்.

ஒருவன் 3 : சுகோதரி, உன் சிந்தையில் நல்ல சுபாவம் மேலோங்கியிருந்தால் அதை வளர்த்துக்கொள். தீய சுபாவம் மேம்பட்டிருந்தால், அதனோடு போராடு! உன்னை நீயே விசாரணை செய். அதை உன் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவா. மறுபடியும் பிறத்தல் என்பது, உனக்குள் இருக்கும் தீய சுபாவத்தை நீ வெற்றி கொள்வதுதான். உன்னையே நீ உணர்வாய் என்பது இதுதான். ஒருவன் தீயசுபாவத்தை, தீயஜெஜன்ம சுபாவத்தை இனங்காண்பது ஒரு ஆத்மீக செயற்பாடுதான்.

தேடகி : நீங்கள் கல்லிலே நார் உரிக்கச் சொல்கிறீர்களா? இது நடக்கக் கூடிய கருமமா? கட்டையிலும் வேகாத இந்தத்தீய சுபாவத்தை, ஜென்ம சுபாவத்தை எப்படி வெற்றி கொள்ள முடியும்?

ஒருத்தி : மறுக்கவில்லை. கருவறை தொடக்கம் கல்லறைவரை இந்தத் தீய ஜென்மசுபாவம் ஊழிக்கூத்தாடுகிறது. மனிதரைப் படாதபாடு படுத்துகிறது.

தேடகி : அப்படி என்றால், அதை எப்படி வெற்றிகொள்வது?

ஒருவன் 1 : மனிதன் குழலினால் உருவாக்கப்படுகின்றான். மனிதருடைய தீயஜென்ம் சுபாவத்தை அடக்கி ஆளக்கூடிய ஒருபுதிய புறச்குழல் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

தேடகி : ஏந்கனவே, மனிதர்கள் சமுதாய கட்டுக்குள் தானே வாழ்கிறார்கள்?

ஒருவன் 2 : உண்மைதான். இப்போது நிலவும் சமுககுழல் நீதியானது அல்ல. மனிதநேயம் கொண்டது அல்ல.

தேடகி : எனக்கு இன்னமும் குழப்பம் தீரவில்லை. நீங்கள் புதிய நீதியான புறச்குழல் என்று எதை வரையறை செய்கிறீர்கள்?

ஒருவன் 3 : இயற்கை, சமுக, அரசியல், பொருளாதார, மனித உறவு, இன, மத, சாதிய, நிறம், வர்க்கம் சார்ந்த இயக்கப்போக்கையும், வாழ்வியலையுமே புறச்குழல் என்கிறோம். இந்தப் புறச்குழல் நீதியானதாகவும், மனிதநேயம் மிக்கதாகவும் இருக்க வேண்டும்.

தேடகி : குழப்பம் தீரவில்லை. விளக்கமுடியுமா?

ஒருத்தி : சகோதரி, மனிதர்கள் கண்போன போக்கில், கால்போன போக்கில், மனம்போன போக்கில் நடந்து கொள்ள முடியாத ஒரு புதிய குழலைத்தான் சொல்கிறோம்.

தேடகி : அப்போ, விண்ணரச என்று சொல்லப்படுவது என்ன?

ஒருவன் 1 : எல்லோரும் இன்புற்று வாழும் சகவாழ்வுதான் விண்ணரசு பசியும், பினியும், பகையும் போரும் இல்லாத அரசுதான் விண்ணரசு.

தேடகி : என்ன சொல்கிறீர்கள்? கொடுமைகளின் கண்பட்டு புண்பட்டுப் போன எனது மனவயலில், எங்கிருந்தோ குளிர் சுமந்த மென்காற்று, தடவிச் செல்வதைப் போல உணர்கிறேன்.

ஒருத்தி : குளிர்சுமந்த மென் காற்று என்ன? பூப்படுக்கை தடவிவரும் இன்காற்றும் தோற்றுவிடும்.

ஒருவன் 2 : அந்த விண்ணரசை, வார்த்தைக்குள் வசப்படுத்த முடியாது. அதைப்பற்றிய, ஓர் உயிர்ஓலியத்தை கி.மு.ஸ்டாம் நூற்றாண்டில் எசாயா என்ற சமூகவியல் தீர்க்கதறிச் சுவரைந்து வைத்துள்ளார். அதை உனது மனத்திரயில் நகர விடுகிறோம். பார் சகோதரி, பார்!

இப்பொழுது அய்வரும் அசையா நிலை அடைய, மத்தளம் முழங்க, பாடகர் குழாம் பாடத் தொடங்க மேடையின் இருப்புத்திலிருந்து இரண்டு நடனமாதர்கள் ஆடிக்கொண்டு மேடைக்கு வந்து

பாடல் : விந்தை இந்த விண்ணரசு
இன்ப அரசு!
மன்னுயிர்கள் இன்புற்று
வாழும் அரசு! - விந்தை

சிங்கமும் சிறுமுயலும்
 சேர்ந்து விளையாடும்
 கண்றுடன் கரடிகூடி
 வாழும் அரசு! - விந்தை

பால் குடிக்கும் குழந்தை பாம்பின்
 புற்றில் தன் கையைவிட்டு
 இன்புற்று விளையாடும்
 அன்புஅரசு.... - விந்தை

பசியும் பிணியும் பகையும் போரும்
 இல்லாத அரசு விண்ணரசு
 நெஞ்சில் நெருக்கும் மஞ்சக்கனவும்
 இல்லாத மனது விண்ணரசு
 பொருளில் ஆசை, புகழில் மோகம்
 இல்லாத இதயம் விண்ணரசு
 பிள்ளை மனங்கொண்டு
 வெள்ளைக் குணங்கொண்டு
 நீதிவழிவாழும் நிலையே விண்ணரசு - விந்தை

நடனமாதர்கள் ஆடிக்கொண்டு மேடையை விட்டு
 போனபின் ஜவரும் அசைவு பெற்றுப் பேசுதல்

தேடகி : (கேவியாகச் சிரித்தபடி)

ஹ...! ஹ...! ஹ...! இது கற்பனை உலகம்! கனவு உலகம்! எழுத்துச் சுரக்காய்! இதை நான் நம்பமாட்டேன்.

இப்பொழுது மற்றைய நால்வரும், வேறுபட்ட சிந்தனை முகபாவங்களோடு ஒருவரை ஒருவர் பார்த்து, ஒருசில கணத்துளிகளின் பின்

ஒருத்தி : இல்லை சகோதரி. நீ நினைப்பதுபோல் அல்ல. வாழ்வே கனவாக, கனவே வாழ்வாக, காலமெல்லாம் கற்பிக்கப்பட்ட உனக்கு, அப்படி வாழப்பதப்படுத்தப்பட்ட, பழக்கப்பட்ட உனக்கு, கும்பலில் கோவிந்தாபோடும் குழலில் வாழும் உனக்கு...

ஒருவன் 3 : வாழ்க்கை பற்றிய மதிப்பீடுகள், நியமங்கள், நெறிமுறைகள், விழுமியங்கள், கற்பனையாகவே தோன்றும். விண்ணரசு! அது ஒரு ஏட்டுச்சுரக்காய் அல்ல. அது ஒரு சுகானுபவம், பரவசம். அதைதான், எசாயா மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்துகிறார்.

தேடகி : எப்படி? எப்படி வலியுறுத்துகிறார்?

ஒருவன் 1 : ஒடுக்கும் அதிகாரத்துவம் ஒழிந்தபின், கொடுங்கோண்மை முடிவெய்திய பின்...

ஒருவன் 2 : காலால்மிதித்துக் கொடுமைசெய்யும் அராஜகம் நாட்டினின்று அகன்றபின்.

ஒருவன் 3 : நிலையான அண்பினால் ஓர் அரசு தோன்றும்! என்று எசாயா அடித்துச் சொல்கிறார்.

ஒருத்தி : நிலைமை என்னவென்றால் அந்த அரசை உருவாக்குவதுதான். அது தானாகத்தோன்றாது. மனிதநேயர்களும், மக்கள் தொண்டர்களும், மக்கள் படையும் சேர்ந்துதான் அதை உருவாக்கவேண்டும். அன்பைச் சிம்மாசனத்தில் அமர்த்தி மனிமுடி சூட்ட வேண்டும். இந்த அநீதியான சமூக அமைப்பை மாற்றாவிட்டால் அன்பு ஆட்சிசெய்ய முடியாது.

தேடகி : நன்பர்களே, நீங்கள் என்ன ஏழாற்றுமாட்டர்களே!

ஒருவன் 1 : அஞ்சாதே சகோதரி! அச்சமே கொள்ளாதே. வேதனை என்னும் கற்களினால் எறியப்பட்டு ஓட்டைகளாகி, நம்பிக்கை என்னும் நன்றீர் ஒழுகிப்போன உனது இதயக்கலயத்தை நாங்கள் அடைந்து விடுகிறோம்.

ஒருவன் 2 : அந்த நம்பிக்கைச்சுடர்அணைய முன்பு ஒரு யுகத்தீயையே முடிவிடு.

தேடகி : அப்படியென்றால் அந்த விண்ணரசை உருவாக்க நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?

ஒருவன் 3 : நம்பிக்கை வைக்கவேண்டும்.

தேடகி : எதில் நான் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும்?

ஒருத்தி : தத்துவத்தின் மேல்!

தேடகி : என்ன? தத்துவத்தின் மேலா?

ஒருவன் 1 : ஆம், தத்துவத்தின் மேல்தான்.

தேடகி : எந்தத் தத்துவத்தின்மேல் நான் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும்?

ஒருத்தி : மாற்றும் ஓன்றே மாறாதது என்ற மாற்றத்தைப் பிரசவிக்கும் தத்துவத்தின்மேல், நீ நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும்.

தேடகி : மாற்றமா? இப்பொழுது எல்லாமே மாறிக்கொண்டுதானே இருக்கிறது. அது என்ன புதிய மாற்றம்?

ஒருத்தி : மாற்றும் நடந்து கொண்டிருப்பது போன்ற ஒரு மாயத் தோற்றுத்தைத்தான் நீ பார்கிறாய். கற்பனை செய்ய முடியாத அற்புதமான மாற்றும் நடந்து கொண்டிருப்பதாக இருக்கிறது. இதைத்தான் நாம் மாற்றும் என்று விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்றோம். ஆனால் கட்டிடம் யொலிக்கிறது. அத்திபாரம் அழுகிறது. அதனால் கட்டிடத்தை அல்ல அத்திபாரத்தைத்தான் மாற்ற வேண்டும்.

தேடகி : அத்திபாரத்தையா? அப்படி என்றால்?

ஒருத்தி : கேள்சகோதரி. புனித யோவான் இப்படித்தான் முழங்குகிறார்.

இப்பொழுது அய்வரும் அசையா நிலை
அடைய புனித யோவான் முழுக்குகிறார்

யோவான் : பள்ளத்தாக்குகள் நிரப்பப்படுக!

மலைகளும் குன்றுகளும் தாழ்த்தப்படுக!

கோணலானவை நேராகவும்

கரடு முரடானவை

அழுத்தமான தரைகளாகவும் ஆக்கப்படுக!

மக்கள் எல்லோரும்

கடவுளின் மீட்பைக் காண்பர்.

யோவான் பேசி முடிந்ததும் அய்வரும்
அசைவு பெற்றுப் பேசுதல்

ஒருவன் 1 : சமூக அடிப்படை மாற்றத்திற்கான இந்தப் பிரகடனம் கி.மு எட்டாம் நூற்றாண்டில் எசாயாவினால் முன்மொழியப்பட்டது. இந்தப் பிரகடனத்தைத்தான் கி.பி முதலாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் யோவான் என்ற தீர்க்கதறிசி மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

ஒருவன் 2 : சகோதரி, மாற்றத்தை முன்மொழியும் இந்தத் தத்துவத்தின்மேல் நீ நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும்.

ஒருவன் 3 : இந்தத் தக்துவந்தான் மனிதருடைய மனங்களிலே சூடேறி வெம்பிக்கொண்டிருக்கும் பொருள் ஆசை, புகழ் ஆசை, அதிகார ஆசை, ஆணவும், அகந்தை, பொறுமை, போட்டி, கொலைவெறி, காமவெறி, வஞ்சனை என்ற தீயஜென்ம் சபாவத்தை கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவரும், புறச்சுழலை உருவாக்கும். ஏனெனில் மனிதன் சூழலால் உருவாக்கப்படுகிறான்.

இப்பொழுது, அப்வரும் அசையா நிலை
அடைய பாடகர் குழாம் பாடுதல்.

பாடல் : காரணம் என்னா மாணிடம் நோயுற்ற காரணம் என்னா? — காரணம்

வேதங்கள் தந்த போதங்களாலே
மாணிடம் தேறியதோ?
பேதங்களான நோய்களுக்கெல்லாம்
காரணந்தான் எதுவோ?
காரணந்தான் எதுவோ? — காரணம்

நோய்களுக்கு காரணம் காண்பதே
நோயினை போக்கிடும் மூலிகையாம்
வேரினை வெட்டினால்
மட்டுமே மரம்படும்
வேதமே சஞ்சீவியாம். — காரணம்

மாணிடநோயின் வேரினைக் காண்பதே
நோயினைப் போக்கும் அம்மா
வேதனை தீக்கும் அம்மா
வாழ்வினை மீட்டும் அம்மா — காரணம்

பாடல் முழந்ததும் அப்வரும்
அசைவுபெற்றுப் பேசுதல்

ஒருத்தி : ஆதலால், ஓர் இடத்தில், ஒருசில நிமிடத்தில் மலைபோல், குன்றுபோல் குவிந்திருக்கும் நிலம், உற்பத்திச்சாதனங்கள் மற்றும் பலருடைய உழைப்பைச் சுரண்டுவதால் குவிந்திருக்கும் மேலதிக செல்வத்தை எல்லோரும் பகிர்ந்து கொள்ளும்படி செய்ய வேண்டும்.

ஒருவன் 1 : சகோதரி, கடவுள் தரும் மீட்பாகிய, சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோரத்துவம் சக வாழ்வை, பசியும், பிணியும், பகையும், போரும் இல்லாத வாழ்வை உருவாக்க வேண்டும். மனிதப் பிரச்சினைகளுக்கு அடிப்படைக் காரணமானவற்றை வேருடன் பிடிங்கவேண்டும்.

ஒருவன் 2 : நாடுகடந்த வர்த்தக நகர்வுகளும், அடிமைகள் வியாபாரமும், உழைப்புச் சுரண்டலும், ஒருசிலருடைய கைகளில், செல்வத்தை, சொத்துக்களை மலைபோல், குன்றுபோல் குவித்தது.

ஒருவன் 3 : செல்வச்செழிப்பால், ஒருசிலரின் கைளில் பலமும், அதிகாரமும் குவிந்தது. அதனால் தங்கள் திரண்ட செல்வத்தைக் காப்பாற்ற அதிகார வர்க்கத்திற்கு, சட்டம், பொலிஸ், இராணுவம், சிறைச்சாலை அவசியப்பட்டது. இந்தச் சமூக குழல்தான் இன்றுவரை நிலவுகிறது.

ஒருத்தி : இந்தக் காரணங்களை விளங்கிக் கொள்ள முடியாததினால் மக்கள் கடவுளிடமும் மதத்திடனும் சரணடைந்தார்கள். தங்கள் வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க, மக்கள் கடவுளிடம் பிராத்தனை செய்கிறார்கள். ஆனால் உலகில் பிரச்சினைகள் அதிகரிக்கின்றனவே அன்றி தீர்ந்தபாடில்லை.

ஒருவன் 1 : சகோதரி, இன்று உலகம், எல்லை மீறிய பிரச்சினைகளின் உச்சத்திற்குச் சென்றுவிட்டதை ஒருமுறை சிந்தித்துப்பார்.

தேடகி : அப்படி என்றால் இனிநாம் என்ன செய்யலாம்?

ஒருவன் 2 : மனிதப் பிரச்சனைகளுக்குக் காரணமானவற்றைப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய, மனிதர்களை நேசிக்கும் மனிதர்கள், புரட்சித் தீப்பொறிகளை, மெழுகுவர்த்திகளை உருவாக்க வேண்டும்.

ஒருவன் 3: ஆணால், விழுங்கவும் முடியாமல், கக்கவும் முடியாமல், வேதனை உணர்வுகளால் கொதிப்படைந்த நாம், மலைகளையும் குன்றுகளையும் தகர்த்து பள்ளத்தாக்குகளை நிரப்ப ஆயத்தமான போது...

ஒருத்தி : சிலர் எங்களைத் தடுத்தார்கள்.

தேடகி : யார் அந்தச்சிலர்?

நால்வர் : கேள் தோழி இந்தப்பாடலைக் கேள்.

அய்வரும் அசையா நிலை அடைய
பாடகர் குழாம் பாடுதல்

பாடல் : போராட்டம்
 வாழ்க்கை போராட்டம்
 வலியவன், மெலியவன் உள்ளவரைக்கும்
 உலகத்தில் உள்ளது போராட்டம் - போராட்டம்
 இல்லாதவர்கள் இருக்கும் வரைக்கும்
 இருப்பவருடனே போராட்டம்
 ஒடுக்கப்படுவன் இருக்கும் வரைக்கும்
 ஒடுக்குவோரிடனே போராட்டம் - போராட்டம்

கோடி மனிதர்கள் கோரும் உரிமைக்கு
 வெற்றிதருவது போராட்டம்
 வாழ்வின் உரிமைகள் கிடைக்கும் வரைக்கும்
 நடப்பது இங்கே போராட்டம்
 இது சத்தியயுத்தமடா - பெரும்
 சக்தியின் யுத்தமடா
 வெல்லும் போது மாணிடம் உயித்திடும்
 அவனியில் அமைதிக்கு யுத்தமடா!

ஒருத்தி : தோழி, யார் அந்தச்சிலர் என்று கேட்டாய் அல்லவா?
 அவர்கள்தான் தலைமைச் சாத்தான்கள்.

ஒருவன் 1: எங்கள் உழைப்பை, வியர்வையை, உப்பை, இரத்தத்தை
 உறிஞ்சிக் கொழுத்த மேட்டுக்குடிச் சாத்தான்கள்.

தேட்கி : உழைப்பிலும் இத்தனை மோசஷயா?

இப்பொழுது, பாடகர் குழாம் உரத்த குரலில் “வியர்வையின் விலை என்னடா?” என்று முழங்க, அய்வரும் அசையா நிலை அடைய பாட்டுத் தொடர்கிறது.

பாடல் : வியர்வையின் விலை என்னடா? – எங்கள் வியர்வையின் விலை என்னடா?
உழைப்பும் இரத்தமும் ஒன்று கலந்த – உப்பு வியர்வையின் விலை என்னடா? – எங்கள் வியர்வையின் விலை என்னடா? – வியர்வை எத்தனை தோட்ட வெளிகளில் எங்கள் கால்களை நாங்கள் அடிப்பைத்ததோம்?
முத்தெனக் கொட்டிய வியர்வையில் எங்கள் உழைப்பும் இரத்தமும் கலந்துள்ளன.
உழைப்பும் இரத்தமும் கலந்துள்ளன – வியர்வை எத்தனை உற்பத்திச்சாலைகள் எங்கள் உப்பையும் உழைப்பையும் தின்று புடைத்தன எங்கள் வாழ்க்கையோ ஓடாய்க்காயிது வறுமையின் நெருப்பில் தினமும் ஏரியது வறுமையின் நெருப்பில் தினமும் ஏரியது – வியர்வை

விடியாத நிலைமைக்கு விதிதானா காரணம்
 கடிதான உழைப்பிற்கு ஏன் இல்லை ஊதியம்
 நல்வாழ்வு நமக்கில்லை யார் இங்கு காரணம்?
 வியர்வை மனிதனே விழித்தெழு! விழித்தெழு!
 வியர்வை மனிதனே விழித்தெழு! விழித்தெழு! வியர்வை.

பாடல் முடிந்ததும் அய்வரும் அசைவு
 பெற்று பேசுதல்

ஒருத்தி : தோழி! உழைப்பிலும் இத்தனை மோசடியா என்று
 திகைப்படைகிறாய். உழைப்பைச் சுரண்டுவது பற்றி யாகப்பர்
 என்ற இயேசுவின் சீடன் சுரண்டுவோருக்கு எதிராக, முழங்கிய
 எச்சரிக்கையை எடுத்துரைக்கிறேன் கேள்.

*செல்வர்களே! பணக்கார விவசாயிகளே! உங்கள் வயலில்
 அறுவடை செய்தவர்களின் கூலியைப் பிடித்துக்
 கொண்டவர்களே! கொடுக்காத கூலி கூக்குரலிடுகிறது!
 அறுவடை செய்தவர்களின் கூக்குரல், படைகளின்
 ஆண்டவருடைய செவிகளில் எட்டியுள்ளது. இந்த உலகில்
 ஆடம்பரமாகவும் இன்பமாகவும் வாழ்கிறீர்கள். கொல்லப்படும்
 நாளுக்காக உங்கள் உள்ளாங்களைக் கொழுக்க
 வைத்திருக்கிறீர்கள்! நேர்மையாளகளை குற்றவாளிகள்
 என்று தீர்ப்பளித்துக் கொலை செய்கிறீர்கள்.*

நால்வர் : (உரத்து) பிடித்த கூலி கூக்குரல்லிடுகிறது!
 கொடுக்காத கூலி கூக்குரலிடுகிறது!

ஒருவன் 1 : தோழி, யார் மக்கள் உழைப்பில், வியர்வையில், உப்பில், இரத்தத்தில் தங்கள் வாழ்வை வளப்படுத்திக் கொண்டார்களோ! மக்களின் வாழ்வாதார உரிமைகளைத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கிறார்களோ?

ஒருவன் 2 : கள்ளத்தராசினாலும், கலப்படத்தாலும், பதுக்கலினாலும், அதிக விலையினாலும், அநியாய வட்டியினாலும் மக்களை உறிஞ்சிப் புடைத்தார்களோ!

ஒருவன் 3 : மந்திரச் சொல்லெடுத்து பொய்யான போதனைகளாலும், வஞ்சகமான விளக்கஉரைகளாலும், போதைவஸ்துக்களாலும், மதுபான வகைகளாலும், முறைகெட்ட பாலியல் அசிங்கள்களாலும், மக்கள் சிந்தனையை மழுங்கடித்தார்களோ! கள்ளில் விழுந்த ஈக்களாய், மக்களை, மூடத்தனங்களில் மூழ்கடித்தார்களோ!

ஒருத்தி : அவர்கள் தான். அந்தச்சிலர்தான் எங்களைத் தடுத்தார்கள்.

தேடகி : ஏன் தடுத்தார்கள்?

ஒருவன் 1 : ஏனென்றால், அவர்கள்தாம் மலைகளுக்கும் குன்றுகளுக்கும் பரம்பரைச் சொந்தக்காரர்களாம்.

ஒருவன் 2 : அவர்களின் தடைகளையும் மீறி, மலைகளையும், குன்றுகளையும் தகர்க்கச் சம்மட்டிகளை ஓங்கிய போது....

தேடகி : அவர்கள் என்ன செய்தார்கள்?

இப்பொழுது தேடகியைத் தவிர மற்றைய நால்வரும் விரக்தி உணர்வோடு சிரித்தபடி

நால்வர் : என்ன செய்தார்களா? (சிரிப்பு) ஹ..! ஹ..! ஹ...! என்ன செய்தார்களா? எங்களைக் கட்டி அனைத்து முத்தமிட்டார்கள். (சிரிப்பு) ஹ...! ஹ...! ஹ...!

தேடகி : தோழர்களே, நீங்கள் என்னைக்கேலி செய்கிறீர்கள்.

ஒருத்தி : (சோகத்துடன்) இல்லை சகோதரி, நாங்கள் உன்னைக் கேலி செய்யவில்லை. அவர்கள், அந்தச்சிலர், கோமெல்வரக் கோமான்கள் எங்களுக்குச் செய்த கொடுமைகளைச் சொல்வதற்கு வார்த்தைகளோ? அந்த வேதனை உணர்வுகளால்தான் சிரித்தோம்.

ஒருவன் 3: அந்த வதையின் கதையை, ஓர் உதாரணத்தின் மூலம், ஒரு குறியீடின் மூலம், உனது விழிகளுக்கு விருந்தாக்குகிறோம். பார்தோழி.

இப்பொழுது அய்வரும் அசையா நிலை அடைய, பாடகர்குழாம் பாடத் தொடங்க, மூன்று குண்டர்கள் கிறிஸ்து இயேசுவைகட்டி மேடைக்கு இழுத்துவந்து, ஒரு முக்காலியில் இருத்தி, கைகளாலும், சாட்டைகளாலும் அடித்து கேலி செய்யும் காட்சி.

பாடல் :

விருத்தம்

அன்புப் பொருள் சொன்ன
 அமுதவிழி சிந்தியதோ?
 என்பையும் பிற்ககாயீர்த
 அன்பனுடல் கண்ணியதோ?

சுரணம்

மணிமுடிதான் பெயரோ
 முள்முடியோ தலைக்கு
 வெந்ததையா சிந்தை
 நொந்ததையா உனக்கு - மணி

சாட்டைகள் உன்மேணிலே
 சித்திரவதை எழுத
 சுந்தரம் சிதைந்தாய் அப்யா
 சொட்டும், இரத்தமே சாட்சி அப்யா - மணி

எள்ளிநகைபுரிந்தும்
 ஏளனம் தனைப் பொழிந்தும்
 உள்ளம் மகிழ்கின்றானோ
 கள்ள, மனத்தவர் செயலோ ஜயா - மணி

பொன்பொருள் சதமென்று
 பூமியில் உழலும்
 பொய்யர்கள் உலகோ அய்யா
 நீதி, பெற்றிடும் பரிசோ அய்யா – மணி

பாடல் முடிந்ததும் குண்டர்கள் மேடைக்கு
 வெளியே இயேசுவை இழுத்துச் சென்றபின்
 அய்வரும் அசைவு பெற்றுப் பேசத்தொடங்குதல்

ஒருவன் 2: இப்படித்தான், இதைவிடவும் கொடுமையாக பச்சை மரத்தில்
 பட்டை கிழித்ததுபோல், அவர்கள் எங்களை நார்நாராய்
 கிழித்தார்கள்.

ஒருவன் 3: எங்கள் இலட்சியத்தில் நாங்கள் இரும்பாய் இருப்பது போல்,
 அந்தக் கோஸல்வரக் கொடுங்கோலர்களும், தங்கள்
 சுயநலத்தில் வைரிகளாகவே இருக்கிறார்கள்.

ஒருத்தி : அத்துடன் விட்டார்களா? மேடும் பள்ளமும் இயற்கையின்
 நியதி, ஏற்றத் தாழ்வுகள் இறைவனின் நீதி என்ற விதியை
 அழிக்கவந்த சமூகத்துரோகிகள், நாத்திகர்கள், சப்பாட்டு
 யானைகள், காழுகப்போய்கள், பயங்கரவாதிகள் என்று
 எங்களுக்குக் குறி எழுதினார்கள்.

ஒருவன் 1: தங்கள் சுயநலத்தை, கொடுமைகளை நியாயப்படுத்த
 புனைக்கதைகள் புனைந்தார்கள். முஷ்பிறப்பில் செய்த நன்மை
 தீமைகளே இப்பிறப்பில் வறுமைக்கும், வெறுமைக்கும்

இழிவுக்கும், உயர்வுக்கும் தாழ்வுக்கும், அடிமைத்தனத்திற்கும் காரணம் என்று சாதித்தார்கள்.

ஒருவன் 2: அதற்காக இனிமையான இலக்கியங்களை புராணங்களை, இதிகாசங்களை, காவியங்களை எழுதினார்கள். எப்பொழுது, இந்தப் பொய்மைகளை, மக்கள் நம்பினார்களோ, நம்புடி பதப்படுத்தப்படார்களோ, அன்றிலிருந்தே மக்கள் பூச்சி, புழுக்களுக்குச் சமானமாகி விட்டார்கள்.

தேடகி :தோழர்களே, இனி நாம் என்னதான் செய்யமுடியும்?

ஒருவன் 1: தோழி, எசாயா என்றும் தீர்க்கதறிசிக்கு விவிலிய நீதிதேவன் கட்டளையிட்டுச் சொன்ன நெருப்பு வரிகளைக் கேள்!

இப்பொழுது அய்வரும் அசையா
நிலை அடைய எசாயா முழங்குகிறார்.

எசாயா : * கொடுமையின் சங்கிலிகளை அறுத்துவிடுங்கள்!
ஒடுக்கப்பட்டவரை விடுதலை செய்யுங்கள்!
எல்லா அடிமைத்தனங்களையும் ஒழித்து விடுங்கள்!
ஆடை அங்ணோருக்கு ஆடை கொடுங்கள்!
வறியோரின் தேவைகளை நிறைவு செய்யுங்கள்!
இவை அன்னோ நான் விரும்பும் உண்மையான நோன்பு என்கிறார் ஆண்டவர். *

இப்பொழுது அய்வரும் அசைவு
பெற்றுப் பேசுதல்

தேடகி : என்ன ஆச்சரியம்? நம்ப முடியவில்லை. நோன்பு என்றால் தங்கள் தனிப்பட்ட தேவைகளுக்காக உண்ணா நோம்பிருந்து இறைவனை மன்றாடுதல் என்றுதான் இதுவரை நம்பியிருந்தேன். ஆனால் மனித விடுதலைக்கான போராட்டமே நோன்பு, பிராத்தனை என்று கட்டளையிட்ட ஒரு இறைவனை நீங்கள் சொல்லித்தான் நான் அறிகிறேன்.

ஒருவன் 2: விடுதலைக்காகச் செபி, பிரார்த்தி, போராடு. விடுதலைக்காகப் போராடு, செபி, பிரார்த்தி! இதுதான் விவிலய நீதிதேவனின் விருப்பம், திருவுளம்.

ஒருத்தி : தோழி, வறுமையின் நெருப்பில் தினமும் கருகிப்போன நாங்கள், காக்கூட்டில் பொரிக்கப்பட்ட குயில் குஞ்சுகள் போல் அகதிமகாமகளில் அவலப்படும் நாங்கள்...

ஒருவன் 1: சரியாகப் பராமரிக்கப்படாமல் தினமும் அடியன் அடிக்கும் ஓர் ஏருதுபோல், ஒழுங்கானவேலை இல்லாமலும், வேலைக்கேற்ற கலி இல்லாமலும் ஆன்மா நொருங்கிப்போன நாங்கள்...

ஒருவன் 2: கறையான் அரித்துப் பொட்டல்கள் விழுந்து இத்துப்போன பழைய துணிபோல வாழ்க்கையே இத்துப்போன நாங்கள்...

ஒருவன் 3: பட்டபாட்டை, கெட்டகேட்டை நீ உணர்ந்திருப்பாய் என்று நம்புகிறோம்.

ஒருத்தி : அன்று தொடங்கிய இந்தப்போர் நடந்து கொண்டே இருக்கிறது.

ஒருவன் 1: கடல் அலைபோல் நாங்கள் ஓயப்போதில்லை. காற்றைப்போல் அவர்களும் நிற்கப் போவதில்லை.

ஒருவன் 2: ஆனால், யுகங்கள் பல கடந்தாலும், எதிர்காலத்தில் நமக்கு வெற்றி நிச்சயம்.

தேட்கி : எப்படி? எப்படி?

ஒருவன் 1: நீதியோடு நாமும், நம்மோடு நீதியும் இணைந்து பயணித்தால் வெற்றி நிச்சயமென்று விவிலியம் நம்பிக்கை தருகிறது. அதை உனக்குக் காண்பிக்கிறோம். பார்தோழி.

இப்பொழுது அய்வரும் அசையாநிலை
அடைய, கோலியாத் அநிகார
வெறியுடன் பாடி ஆடிக்கொண்டு (கூத்து
வடிவம்) மேடைக்கு வந்து பேசுதல்.

கோலியாத் : சமத்துவந்தான் பேசவீரோ?

என் ஆட்சியிலே

சமத்துவந்தான் பேசவீரோ? – சமத்துவம்

சமத்துவந்தான் பேசவீரோ!

சங்காரந்தான் செய்திடுவேன்!

ஈனாரே வீனிலே மாய்ந்திடுவீரே

ஓடியே ஒளிந்து உயிரினைக் காத்திடும் – சமத்துவம்

விண்ணகப்புகழ் படைத்தேனே! – எனையே
 புவி மீதினிலே வெகு நிந்தனைகள் செய்யலாமோடா?
 எந்தனுக்கடிபணிந்து எத்தவியந்தயவினிலே
 வாழ்ந்திடுவீரேல் பிழைத்திடுவீரே – சமத்துவம்

பண்ணை பல படைத்தேன்
 பாரில் புகழ் உடைத்தேன்
 கண்ணை உறுத்துவதால்
 காழ்ப்பு உணர்ச்சியினால்
 எண்ணை எதிர்த்திடவும்
 எண்ணம் எழுந்திடவோ? – சமத்துவம்

கோலியாத்தின் அகங்காரமான பாட்டும்
 ஆட்டமும் முடிவுறும் தறுவாயில், சிறுவன்
 தாவீது கையில் காவணுடன் வந்து பேசத்
 தொடங்குதல்

தாவீது : ஆணவும் அகந்தை இங்கு ஆர்பரிப்பதேன்?
 சாதிமத இனவெறிதான் கொக்கரிப்பதேன்?
 பாவம்தனைப்புரிந்து பாரைத்தினங்கெடுக்கும்
 நீசப்பிறவியர்க்கு கேடுவெருவதனை
 காட்டும் படலமிது கண்டு களித்திடுவீர்.

கோலியாத் : (சீற்றுத்துடன்)

பேதைச்சிறுப்பயலே வீணில் பிதற்றுகிறாய்
 சாவின் விளிம்பினிலே சிக்கித் தவிப்பவனே
 போக்குத் தெரியாமல் வந்த பொடிப்பயலே
 ஓடித்தப்பு என்று புத்தி புகட்டுகிறேன்.

தாவீது : கேடே உருவெடுத்த பாழும் அரக்கனே கேள்
 ஓடிப்புறமுதுகு காட்டி உயிர்பிழைக்கும்
 பேடி என நினைத்தா கேலி முழங்குகிறாய்?
 நீதி உனைச் சரிக்கும் கொன்று கொடிப்புக்கும்
 கோடி மனிதருக்கு விழியல் வருகிறது.

தாவீது, கவணைச் சுழற்றுவதுபோல் பாவனை
 செய்து கோலியாத்தின் நெற்றிப் பொட்டில்
 வீசியடிக்க அவன் அலறியபடி தள்ளாட தாவீது
 அவன் இடுப்பிலிருந்த வாளை உருவி அவன்
 தலையை வெட்டுவதுபோல், அவனை இழுத்துக்
 கொண்டு, மேடைக்கு வெளியே சென்றபின்,
 தேடகி பேசுதல்.

தேடகி : போதும் தோழர்களே, போதும்! எனது இதயம்
 புதுப்பிக்கப்பட்டு விட்டது. ஒரு புதிய நம்பிக்கை, சத்திய
 ஆவேசம் முகை வெடிக்கிறது. சிரமங்களைச் சுமக்கவும்,
 சிலுவையில் அறையப்படுவதற்குமான சிந்தனை
 சிவப்பேறுகிறது.

ஒருத்தி : கோணல்மானலாய், குண்டும் குழியுமாய் அழகிழந்து, ஒழுக்கநெறி பிறழ்ந்து, அன்புவதை சிதைந்து, கரடுமூரடாய் இருக்கும் கல்லான இதயத்தை, புதிய கலாசார, ஆன்மீகப் புரட்சியினால் உழுது பண்படுத்த வேண்டும்.

தேடகி : கேளுங்கள் தோழர்களே, எனது மரணம் மலைகளையும் குன்றுகளையும் தகர்த்து பள்ளத்தாக்குகளை நிரப்புமெனில் அதுவே என் உயிர்ப்புமாகும்.

ஒருத்தி : மரணத்திற்கு ஒப்பான இனமத, சாதி, நிற, வர்க்கபேதக் கல்லறகளிலிருந்து நாங்கள் உயிர் பெறுவோம்.

எல்லோரும்: உயிர் பெற்று எழுவோம்!
உயிர் பெற்று எழுவோம்!

இதே எழுச்சி முழுக்கத்துடன் பாடகர்குழாம்
பாடத்தொடங்க, அனைவரும் இந்தப்
பாடவில் பங்குகொள்ள வேண்டும்.

பாடல் : மலைகளைத் தகர்த்திடுவோம்
பள்ளத்தாக்குகள் நிரப்பிடுவோம்
கோணலை நோக்கிடுவோம்
கரடுமூரடைச் சமமாக்குவோம் - மலை

இது மீட்பின் செயற்பாடு
உலகை மாற்றும் செயற்பாடு
எல்லோரும் இன்புற்று வாழ்வதற்கென்ற
உண்மையின் கோட்பாடு
உண்மையின் கோட்பாடு - மலை

சுபங்

